

Bilag II.

Fællesrepræsentationen
for
Dansk Industri og Haandværk.

København, den 4. Marts 1911.

I Aarenes Løb er der oftere fra de næringsdrivende ført Klager over, at der fra Embeds- og Bestillingsmænds Side paaføres dem en Konkurrence paa Næringslivets Omraade, som fra den Side maa anses for at være utilbørlig. Blandt de for Fællesrepræsentationen foreliggende Klager fra de sidste Aar skal saaledes nævnes

fra *Centralforeningen af Malermestre i Jylland*: at Vejinspektørerne lade Maling af Broer, Vejstene og lignende udføre af Vejmændene;

fra *Randers Blikkenslager- og Kobbersmedlav*: at Telegrafbestyreren i Randers paatager sig ved lønnede Folk at anlægge og reparere Lynafledninger;

fra *Frederikshavns Haandværkerforening*: at et kgl. Postbud har paataget sig Leverance af Uniformer til Postbude, og at kgl. ansatte Havnebetjente paatage sig Malerarbejde i Konkurrence med Byens Malermestre;

fra *Ans Haandværkerforening*: at Malerarbejdet ved en af Grønbæk Sogns Skoler i Juli Maaned i Fjor tilsløges Skolens Lærer, der ved Licitation underbød en stedlig Malermester med 25 Øre;

fra *Centralforeningen af Danmarks Cykleindustriforeninger*: at en Postassistent og et Landpostbud drive Forretning med Salg af Cykler.

Tilfælde som disse, der synes at forekomme hyppigst i Jylland, førte til, at der paa det i 1909 afholdte Delegeretmøde af Fællesrepræsentationens jyske Afdeling, blev vedtaget en stærk Protest mod, at Embeds- og Bestillingsmænd optræde som næringsdrivende og paatage sig Arbejde, der hører ind under Haandværksnæring, hvorhos Mødet paalagde Fællesrepræsentationen at indgaa til Regeringen med en Klage over dette Forhold. Mødet motiverede bl. a. sin Vedtagelse med følgende Betragtning: „Naar ved de sidste Lønningslove Embeds- og Bestillingsmændene ere blevne stillede saaledes, at mange af Næringslivets Udøvere vilde være glade ved at høre ind under de fast ansattes Klasse, saa bør disse ikke gribe ind paa de næringsdrivendes Omraade... . Naar Staten lønner sine Embeds- og Bestillingsmænd saaledes, at de kunne leve deraf, saa bør ikke vi næringsdrivende stilles under en ulige Konkurrence af dem, og det blive vi, naar en Mand med fast Gage konkurrerer med dem, der intet have ud over deres Erhverv“.

Idet jeg forelægger disse Kendsgerninger og Udtalelser for det ærede Udvalg og tilføjer, at det selvfølgelig navnlig er de *mindre* Udøvere af Haandværk og Industri, der føle sig forulempede gennem den paatalte Konkurrence, skal jeg tillade mig indtrængende at henstille, at Udvalget under sine Overvejelser vedrørende Lovforslaget angaaende Tjenestemænds Bierhverv velvilligt vil tage Hensyn til det anførte og yde sin Medvirkning til, at dette affattes paa en saadan Maade, at det standser den Trafik fra Tjenestemændenes Side, som her er paatalt.